

БК 67я43
УДК 34(063)
С 91

С 91 «Сучасний стан і перспективи розвитку держави і права»: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Львів, 18-19 жовтня 2013 р. – Львів: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2013. – 136 с.

Видається в авторській редакції. Оргкомітет конференції не завжди поділяє думки учасників.

БК 67я43
УДК 34(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

Візовська Інна Володимирівна КОНСТИТУЦІЙНА СКАРГА ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	7
Люшина Тетяна Вікторівна ПРО АКТУАЛЬНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗАСАД ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	9
Смітюх Альона Сергіївна МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: СИСТЕМА, ФУНКЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ.....	11

НАПРЯМ 2. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Кушкєвич Марина Валеріївна СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ ОСОБЛИВОСТЕЙ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	13
Шиньман Дарина Михайлівна ЩОДО ПИТАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ ЯК ВИДУ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	15

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Без Інна Петрівна ВИДИ ЗНАКІВ ДЛЯ ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ (ТРАДИЦІЙНІ ТА НЕТРАДИЦІЙНІ ПОЗНАЧЕННЯ).....	17
Гришко Уляна Петрівна ОСОБЛИВОСТІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПЕРЕВІЗНИКА ПРИ ПЕРЕВЕЗЕННЯХ ПАСАЖИРІВ.....	19
Дузінкевич Тарас Іванович ПОВНОВАЖЕННЯ СУДУ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ ЦИВІЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ У ПЕРІОД «УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ» 1917-1921 РОКІВ.....	20
Жилінкова Олена Вячеславівна ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ МАЙНОВИМИ АВТОРСЬКИМИ ПРАВАМИ В ТЕХНОЛОГІЧНУ ДОБУ.....	22
Журба Іванна Олександрівна ЗЛОВЖИВАННЯ СТОРОНАМИ ПРАВАМИ: МАТЕРІАЛЬНИЙ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ АСПЕКТ.....	24
Копончук Наталія Миколаївна ОБОВ'ЯЗКИ ДИТИНИ В СІМЕЙНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ.....	26
Немченко Сергій Сергійович СПІВВІДНОШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРАХ ЗАХИСТУ ВІД НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ.....	28
Ольховик Людмила Анатоліївна ПРАВОВИЙ СТАТУС ЕЛЕКТРОННОГО ЦИФРОВОГО ПІДПІСУ.....	29
Проскура Оксана Ігорівна СЕКРЕТНИЙ ВИНАХІД, ПРОЦЕДУРА ПАТЕНТУВАННЯ ДАНОГО ОБ'ЄКТА ПРАВА ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ.....	31
Сігнікова Анастасія Олександрівна ПЕРСПЕКТИВИ УКЛАДАННЯ ФОРВАРДНИХ УГОД НА РИНКУ УКРАЇНИ.....	33

Смерницький Дем'ян Вікторович АСПЕКТИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	35
---	----

Ченцов Сергей Дмитриевич ОСОБЕННОСТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОБЩЕСТВ С ОГРАНИЧЕННОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ ПОСЛЕ ВНЕСЕНИЯ ИЗМЕНЕНИЙ В ГРАЖДАНСКОЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВО РФ	37
---	----

Щербина Тетяна Геннадіївна ПРОБЛЕМА ЗАСТОСУВАННЯ ВІДВОДУ СУДДІ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	39
--	----

НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Бенедисюк Ігор Михайлович ЩОДО ЗАЛУЧЕННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ ДО РОЗГЛЯДУ СУДОВИХ СПОРІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЗАХИСТОМ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	41
---	----

Львов Богдан Юрійович КОНКУРЕНЦІЯ ЯК ЕКОНОМІЧНА ТА ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ: ПИТАННЯ ТЕОРІЇ	43
---	----

Хорошовський Олег Ігорович РОЗВИТОК ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВИХ ГРУП ЯК ФОРМИ КОНЦЕНТРАЦІЇ ФІНАНСОВОГО ТА ПРОМИСЛОВОГО КАПІТАЛІВ	45
--	----

Черешнюк Віктор Миколайович ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРИПИНЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	48
---	----

НАПРЯМ 5. АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО

Березовська Світлана Віталіївна ЗМІСТ РІШЕННЯ ПРО БЮДЖЕТ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЙОГО ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ	50
--	----

Головінський Антон Богданович ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАУКОВИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ	52
---	----

Зеленіна Світлана Миколаївна СУЧАСНІ ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ГРОМАДЯН НА ЗВЕРНЕННЯ ДО ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ МІСЦЕВОГО РІВНЯ	54
--	----

Карпенко Світлана Олексіївна ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ ЯК КОМПЛЕКСНЕ ЯВИЩЕ	56
--	----

Кондратенко Наталія Миколаївна ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ	58
---	----

Кондратьєв Андрій Юрійович АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СТАТИСТИКИ В УКРАЇНІ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ	60
--	----

Конюшко Костянтин Володимирович ЩОДО РОЗГЛЯДУ ПОДАТКОВОГО СПОРУ ДО ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИХ СПОРІВ, ПІДСУДНИХ АДМІНІСТРАТИВНИМ СУДАМ	61
---	----

Крупнова Любов Василівна ПРИНЦИП ОБОВ'ЯЗКОВОГО ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ В ДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЧИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ ТА РОСІЇ	64
--	----

Куровський Сергій Вікторович ДО ПИТАННЯ ЩОДО ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ БАНКІВСЬКИХ ВІДНОСИН	66
---	----

Куп Мар'яна Олегівна ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ТІНЬОВИХ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ УКРАЇНИ: МОЖЛИВІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ КАМПАНІЇ	68
---	----

Острук Лариса Василівна СПРАВЛЕННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯЧКИ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	70
--	----

Петровська Ірина Ігорівна ОКРЕМІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЮДЖЕТНОГО КОНТРОЛЮ	71
--	----

Хандусенко Дмитро Ігорович МЕТОДИ ПРОФІЛАКТИКИ ПОДАТКОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	73
--	----

Чорнобук Валерій Іванович ПИТАННЯ ФІНАНСУВАННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ З ПОЗИЦІЙ КОНКУРЕНЦІЇ ЗАКОНІВ	75
---	----

Ярошенко Юрій Олександрович ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛІЦЕНЗІЙНИХ УМОВ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПРИВАТНОЇ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	77
--	----

НАПРЯМ 6. ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Гундарцева Катерина Борисівна МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ	80
---	----

Джемесюк Антоніна Федорівна СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО, ЙОГО СУТНІСТЬ У РИНКОВИХ УМОВАХ	82
---	----

Животовська Тетяна Миколаївна ДО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ	83
--	----

Кучма Ольга Леонідівна ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ ІЗ КЕРІВНИКОМ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	85
---	----

Селезньова Оксана Сергіївна ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ НАКОПИЧУВАЛЬНОГО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ	86
--	----

НАПРЯМ 7. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ТА ПРАВО ЄС

Антипчук Оксана Олександрівна МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	89
---	----

Бойко Владислав Володимирович ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	91
--	----

Гайнецька Іванна Володимирівна ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ	93
--	----

Лукомінський Максим Павлович МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	95
---	----

Нагасв Євгеній Миколайович МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ СПОРИ І ПРАВОВІ СПОСОБИ ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ	97
--	----

Немировська Оксана Анатоліївна РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ	99
---	----

відкритої, прозорі ринкової економіки, сиріяння її детінізації, активізації підприємницької діяльності.

Література:

1. Мировая практика легализации доходов // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.skarpital.kiev.ua/mirovaia-praktika-legalizacii-dokhodov.php>
2. Аржевітін С. Легалізація або амністія тьшових доходів як спосіб повернення коштів у детальну економіку // *Економіст*. – №7. – 2010. – С.66-68

Острук Лариса Василівна
студентка

Національний університет державної податкової служби України
м. Ірпінь, Київська область, Україна

СПРАВЛЕННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є новим платежем у податковій системі України. Починаючи ще з 90-х років минулого століття, цей податок намагалися впровадити, але в силу різних обставин цього не було зроблено до введення Податкового кодексу України. Даний крок є важливим на шляху до адаптації українського законодавства до законодавства Європейського Союзу. Зважаючи на те, що Україна не має ще досвіду оподаткування цим податком, варто звернути увагу на досвід зарубіжних країн у цьому питанні. Тому дослідження даної теми актуально на сьогоднішній день.

Оподаткування нерухомого майна, відмінне від земельної ділянки викликало гостру полеміку у суспільстві. Науковці І. М. Мазур, В. Ю. Прокопенко, О. Р. Радишевська, Є. С. Хорошев та інші наполягали на доцільності такого оподаткування і протягом років заявляли про необхідність його введення в Україні як стратегічної цілі податкової системи. Їм заперечували О. М. Білянський, Н. І. Олейник, В. П. Ніколаєв, які наполягали на тому, що введення такого податку через низку проблем, притаманних податковій системі України на сучасному етапі (високий рівень корупції, недосконале нормативне регулювання і т. ін.) призведе лише до загострення соціальних проблем. Ця полеміка була припинена з прийняттям Податкового кодексу України, стаття 265 якого передбачає оподаткування майна, відмінного від земельної ділянки [1].

У розділі XII «Місцеві податки та збори» визначено перелік платників податку (фізичні та юридичні особи, які є власниками об'єктів житлової нерухомості), об'єкти оподаткування (будівлі, віднесені згідно з нормативно-правовим полем, до житлового фонду, дачні та садові будинки), база оподаткування (житлова площа об'єкта житлової нерухомості), пільги зі сплати податку на нерухоме майно (зокрема, зменшується база оподаткування об'єктів житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичної особи: для квартири – на 120 м² і для житлового будинку – на 250 м²), ставки податку на нерухоме майно (встановлюються сільською, селищною та міською радами за 1м² житлової площі об'єкта житлової нерухомості в наступних межах: для квартир та житлових будинків, житлова площа яких не перевищує, відповідно, 240 та 500 м², – до 1% розміру мінімальної заробітної плати; а у випадку перевищення зазначених площ, – 2,7% розміру мінімальної заробітної плати) [3].

Об'єктом оподаткування згідно пункту 265.2.2 ПКУ є об'єкт житлової нерухомості. Тобто, єдиним видом нерухомості, відмінної від земельної ділянки, законодавець вбачає об'єкти житлової нерухомості, при цьому відповідно пункту 14.1.129 пункту 14.1 статті 14 ПКУ об'єкти житлової нерухомості це будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки. Але згідно цивільного і господарського законодавства, до нерухомості відносяться об'єкти, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни їх призначення (стаття 181 Цивільного кодексу України [2]), підприємство, як єдиний цілісний комплекс (стаття 191 Цивільного кодексу України).

Згідно пункту 14.1.129 пункту 14.1 статті 14 ПКУ об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі типи: а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з

дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирних типу різної поверховості; б) житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень; в) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну; г) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання; ґ) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою; д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів; е) садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків; є) дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

Отже, враховуючи, що переважна більшість об'єктів житлової нерухомості знаходиться у власності фізичних осіб, а інші об'єкти нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки, визначені законодавством, до об'єктів оподаткування не відносяться, можна зробити висновок, що законодавець фактично вводить цей податок лише для фізичних осіб, незважаючи на те, що у пункті 265.1 статті 265 ПКУ як платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зазначаються фізичні та юридичні особи. З огляду на вищесказане, вважаємо, що визначення юридичних осіб як платників податків на нерухоме майно носить декларативний характер, а запропонований механізм податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, фактично виводить юридичних осіб з-під оподаткування, тому запропонуємо удосконалити законодавчу базу, адже податок на нерухомість може стати однією з вагомих статей доходної частини бюджету, варто лише використати правильний підхід до його встановлення.

Література:

1. Податковий кодекс України: закон України від 2 грудня 2010 року №2775 - VI // *Відомості Верховної ради України*. – 2011. - №13-14, №15-16, №17. – ст. 112.
2. Цивільний кодекс України: закон України від 16 січня 2003 року №435 - VI // *Відомості Верховної ради України*. – 2003. - №40-44. – ст. 356.
3. З. Захаров О. В. *Оподаткування нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки, в місті Києві* // О. В. Захаров // *журнал Адвокат*. – 2013. – №9. – С. 32-33

Петровська Ірина Ігорівна

доцент кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права

Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЮДЖЕТНОГО КОНТРОЛЮ

Контроль за дотриманням бюджетного законодавства спрямований на забезпечення ефективного і результативного управління бюджетними коштами та здійснюється на всіх стадіях бюджетного процесу його учасниками відповідно до Бюджетного Кодексу [1] та іншого законодавства, а також забезпечує:

- 1) оцінку управління бюджетними коштами (включаючи проведення державного фінансового аудиту);
- 2) правильність ведення бухгалтерського обліку та достовірність фінансової і бюджетної звітності;

3) досягнення економії бюджетних коштів, їх цільового використання, ефективності і результативності в діяльності розпорядників бюджетних коштів шляхом прийняття обґрунтованих управлінських рішень;

4) проведення аналізу та оцінки стану фінансової і господарської діяльності розпорядників бюджетних коштів;

5) запобігання порушенням бюджетного законодавства та забезпечення інтересів держави у процесі управління об'єктами державної власності;

б) обґрунтованість планування надходжень і витрат бюджету.

Законодавче визначення внутрішнього контролю надано в статті 26 Бюджетного кодексу. Внутрішнім контролем є комплекс заходів, що застосовуються керівником для забезпечення дотримання законності та ефективності використання бюджетних коштів, досягнення результатів відповідно до встановленої мети, завдань, планів і вимог щодо діяльності бюджетної установи та її підвідомчих установ.

Внутрішнім аудитом є діяльність підрозділу внутрішнього аудиту в бюджетній установі, спрямована на удосконалення системи управління, запобігання фактам незаконного, неефективного та нерезультативного використання бюджетних коштів, виникненню помилок чи інших недоліків у діяльності бюджетної установи та підвідомчих їй бюджетних установ, поліпшення внутрішнього контролю.

Фінансовий контроль передбачається здійснювати на всіх стадіях бюджетного процесу (складання проектів бюджетів; розгляд проекту та прийняття закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет); виконання бюджету, включаючи внесення змін до закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет); підготовка та розгляд звіту про виконання бюджету і прийняття рішення щодо нього).

Законодавці, також, визначив поняття «органи, що контролюють справляння надходжень бюджету», – це органи державної влади, а також органи місцевого самоврядування, уповноважені здійснювати контроль за правильністю та своєчасністю справляння податків і зборів (обов'язкових платежів), інших надходжень бюджету. Зокрема зазначено, що контроль за використанням коштів Державного бюджету України від імені Верховної Ради України здійснюється Рахунковою палатою. Діяльність центральних органів виконавчої влади, які забезпечують проведення державної політики у сфері контролю за дотриманням бюджетного законодавства (у межах їх повноважень, встановлених нормативно-правовими актами), спрямовується, координується та контролюється Кабінетом Міністрів України. Розпорядники бюджетних коштів в особі їх керівників організують внутрішній контроль і внутрішній аудит та забезпечують їх здійснення у своїх закладах та у підвідомчих бюджетних установах.

До повноважень головних розпорядників бюджетних коштів відносять здійснення контролю за своєчасним поверненням у повному обсязі до бюджету коштів, наданих за операціями з кредитування бюджету, а також кредитів (позик), отриманих державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста), та коштів, наданих під державні (місцеві) гарантії; здійснення внутрішній контроль за повнотою надходжень, взяттям бюджетних зобов'язань розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачами бюджетних коштів і витрачанням ними бюджетних коштів.

Основні засади здійснення внутрішнього контролю і внутрішнього аудиту та порядок утворення підрозділів внутрішнього аудиту визначаються Кабінетом Міністрів України [2].

У центральному органі виконавчої влади для проведення внутрішнього аудиту утворюється самостійний підрозділ - структурний підрозділ внутрішнього аудиту. За рішенням керівника цього органу підрозділи можуть утворюватися і в його територіальних органах та бюджетних установах в межах штатної чисельності їх працівників. У разі неможливості утворення підрозділу призначається посадова особа, на яку покладатимуться повноваження щодо проведення внутрішнього аудиту.

Основним завданням підрозділу є надання керівникові центрального органу виконавчої влади, його територіального органу та бюджетної установи об'єктивних і незалежних висновків та рекомендацій щодо:

- функціонування системи внутрішнього контролю та її удосконалення;
- удосконалення системи управління;
- запобігання фактам незаконного, неефективного та нерезультативного використання бюджетних коштів;
- запобігання виникненню помилок чи інших недоліків у діяльності центрального органу виконавчої влади, його територіального органу та бюджетної установи.

Підрозділ відповідно до покладених на нього завдань проводить оцінку ефективності функціонування системи внутрішнього контролю та ступеня виконання і досягнення цілей, визначених у стратегічних та річних планах; ефективності планування і виконання бюджетних програм та результатів їх виконання; якості надання адміністративних послуг та виконання контрольно-наглядових функцій, завдань, визначених актами законодавства; стану збереження активів та інформації; стану управління державним майном; правильності ведення бухгалтерського обліку та достовірності фінансової і бюджетної звітності; ризиків, які негативно впливають на виконання функцій і завдань центрального органу виконавчої влади, його територіального органу та бюджетної установи.

Підрозділи внутрішнього аудиту проводять за дорученням керівника центрального органу виконавчої влади, його територіального органу та бюджетної установи аналіз проектів наказів та інших документів, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, для забезпечення їх цільового та ефективного використання; планують, організують та проводять внутрішні аудити, документують їх результати, готують аудиторські звіти, висновки та рекомендації, а також проводять моніторинг врахування рекомендацій.

Об'єктом внутрішнього аудиту є діяльність центрального органу виконавчої влади, його територіальних органів та бюджетних установ в повному обсязі або з окремих питань (на окремих етапах) та заходи, що здійснюються його керівником для забезпечення ефективного функціонування системи внутрішнього контролю (дотримання принципів законності та ефективного використання бюджетних коштів, досягнення результатів відповідно до встановленої мети, виконання завдань, планів і дотримання вимог щодо діяльності центрального органу виконавчої влади, його територіальних органів та бюджетних установ, а також підприємств, установ та організацій, які належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади).

Внутрішній аудит проводиться згідно з планами, що формуються підрозділом та затверджуються керівником центрального органу виконавчої влади, його територіального органу та бюджетної установи після погодження з відповідними органами Державної фінансової інспекції.

Література:

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 року // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/page2>
2. Порядок утворення структурних підрозділів внутрішнього аудиту та проведення такого аудиту в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, їх територіальних органах та бюджетних установах, які належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади : затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 р. №1001 // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1001-2011-%D0%BF>

Хандусенко Дмитро Ігорович
здобувач

Національний університет державної податкової служби України
м. Ірпінь, Київська область, Україна

МЕТОДИ ПРОФІЛАКТИКИ ПОДАТКОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Ухилення від сплати податків створює для будь-якої держави загрозу її національній безпеці, при цьому вказана проблема особливо загострюється сьогодні, коли триває фінансово-економічна криза. З огляду на вказане виникає потреба в оновленні форм та змісту профілактичної діяльності, спрямованої на зниження кількості податкових правопорушень.

У загальноприйнятому розумінні термін «метод» означає спосіб чи прийом здійснення чого-небудь. З огляду на це, під методами будь-якої діяльності слід розуміти способи, прийоми, засоби, які використовуються для досягнення поставленої мети і становлять зміст цієї діяльності. У теорії публічного управління під методами розуміють засоби практичної реалізації завдань та функцій діяльності органів управління. Інакше кажучи, метод управління –

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ І ПРАВА»

18-19 жовтня 2013 р.

м. Львів

Видаєць – Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив»
Адреса для кореспонденції: м. Львів, а/с 6153, 79000
Електронна пошта: office@wcenter.org.ua
Офіційний веб-сайт: www.wcenter.org.ua, Телефон: +38 066 090 6365
Підписано до друку 25.10.2013 р. З'явлено до друку 26.10.2013 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Друк лазерний. Ум.-друк. арк. 7,91.
Тираж 100 прим. Зам № 2610-13.